

De col·laboració

Pàgines obstètriques

per

J. M. RUIZ CONTRERAS

II

EN el meu anterior article, deia que em semblava irrisori proposar-se fer especialistes en parts, mitjançant cursos i curssets donats a la clínica de la Facultat de Barcelona, i afegia que el propòsit de fer objecte d'ensenyament oficial les especialitats era, també, un desencert.

Quan al nostre país domini el bon sentit i la honradesa; quan quedi suprimit aquest favoritisme sense límits, i quan s'apreciïn més les aptituds que el capdell de conceptes apresos de memòria, ens trobarem en el camí per arribar a fer bons especialistes pastats a casa nostra. Per assolir-ho, caldria que totes les places de les clíniques i policlíniques estessin ocupades per homes aptes i entusiastes de la seva especialitat; però a Espanya i, encara que sigui trist tenir-ho de dir, especialment a Barcelona, les coses es porten amb freqüència per certs viaranys per tal de convertir una plaça en menjadora per algun preferit.

Es oportú de dir aquí, que hi ha hagut algun malpensat que ha cregut que els cursos i curssets de clínica obstètrica de què ja hem parlat, podien confeccionar *Obstetricòides* per l'Assegurança obligatòria a Maternitat. Es a dir, preparar gent (adicta) per un procediment semblant a l'emprat quan s'han d'omplir places del cos de posta, de telègrafs o d'hisenda, etc. La dignificació que mereix la nostra especialitat no s'adiu a semblants procediments i no podríem comportar tals abusos que sens dubte foren perjudicials a la salut de les nostres treballadores.

Malauradament en coneixem molts d'aquests abusos; i tan sols amb els que m'acudeixen mentre escric aquestes ratlles se'n podria escriure un llibre. Però, tan sols n'apuntaré un parell com a mostra: Quan (fa cosa de 30 anys) quedà vacant

la plaça de parts a la Maternitat de Barcelona, vaig anar a la secretaria per demanar el reglament de les oposicions; però se'm digué clarament que no calia que em molestés, perquè les tals oposicions no es farien, ja que la Junta volia disposar de la plaça donant-la a algú que ja en sabia prou.

Després d'alguns anys d'intervenir gratuïtament en parts de la beneficència municipal (crídat pels metges amics meus que no sabien com sortir-se'n), algú parlà de la creació de quatre places d'obstètric; una per *fulano*, un altra per *mengano*, una altra per *pelengano*, i fins una per un altre que havia fet un parell d'aplicacions de fòrceps guiat per mi. Jo no hi cabia en aquesta distribució; però quan algú digué que el quart dels indicats tal vegada no podria sortir-se dels apuraments per mancar-li la pràctica, respongué el *repartidor*: —Bé, però ja té En Ruiz-Contreras que el treurà dels compromisos.

Des d'aquella època, entre els que s'han preparat degudament per exercir l'obstetrícia, els que s'han *collocat* en certs centres obstètrics, com a modus vivendi, i els que sense collocació i sense preparació s'han tirat a fer parts, com podien fer una altra cosa, el nombre dels que figuren com a obstètrics és excessiu per la nostra ciutat. I, com que per tanta gent no hi hauria prous distòcies, ha calgut fer-ne d'artificials, en perjudici de la societat; i a mida que vagin sortint fornades de pseudo-especialistes, els que ho siguin de debò tindran d'anar reduint la seva racció alimentària, si els uns i els altres no es decideixen a fer *obstetrícia a l'americana*, cosa a la que, malgrat l'intervencionisme abusiu en el nostre país contra